

Мария Илиева

Фея

Мечтите ми са тайната пътека,
в която стъпвам бос –
да съм със тебе.
Красива си, със бяла роба
гората те загръща с дъх на свежест.
С кадифена длан желая да погаля
и девствената рокля да отметна.
Да скъсам с нокти всяка суета,
свенливите копнежи да разголя.
В скута ти да прислоня глава.
Задъхан,
и червен,
и потен!
Прекрасна си...
Притискаш ме във теб.
Тъй крехка като цвете.
Опивам се от твоята уста.
Разтворила ме целият до дъно.

КРАЙ

© 2007 Мария Илиева

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/10096>]